

La ciutat: mare nostra

Rnt: Pep Vivas i Elias. Universitat Oberta de Catalunya

“Barcelona amb nom de dona” és un llibre, on Betsabé Garcia, recupera la vida, el llegat i la memòria de 53 dones les quals, donada la seva importància, estan presents en el nom d’alguns indrets de la ciutat. Èpoques molt diferents, però històries de superació recobrades de l’oblit. Com si fos quelcom molt important i excepcional, la presència de la dona en el nomenclàtor de la ciutat va guanyant terreny quan, de fet, hauria d’existir una paritat en la construcció de la memòria col·lectiva dels contextos urbans. No ho oblidem: Barcelona, femení singular, com tantes ciutats al món que tenen nom de dona.

L’oblit de la dona en les nostres societats i en les nostres urbs, ja sigui per no nomenar els espais, de limitar la presència, d’amainar certes formes de relacionar-se i interaccionar, de descuidar les necessitats en l’ús dels espais, etc., és una de les moltes formes de violència intrínseca que han patit i continua patint aquest col·lectiu (i també d’altres col·lectius com, per exemple, els infants). Les nostres societats urbanes continuen coparticipant i, per tant, són còmplices d’aquestes maneres de exercir el poder i la dominació.

Les mares sempre acullen en els seus braços als seus fills i a les seves filles. Tenen cura de ells i elles. Protegeixen la seva salut i potencien la seva educació i el seu desenvolupament. Les ciutats (i les seves polítiques urbanes, socials i econòmiques) s’han d’emmirallar en aquesta forma d’abraçar als infants i de cuidar les persones. Nous camins, nous trajectes, noves urbs. La ciutat: mare nostra.

